

Објављен рад

Филозофски факултет у Бањалуци

НАУЧНИ СКУПОВИ

Књига 13

Бањалучки новембарски сусрети
ДРУШТВО ЗНАЊА И ЛИЧНОСТ:
ПУТЕВИ И СТРАНПУТИЦЕ
(ДЕ)ХУМАНИЗАЦИЈЕ

БАЊАЛУКА, 2012.

Филозофски факултет у Бањалуци

НАУЧНИ СКУПОВИ

Књига 13

**ДРУШТВО ЗНАЊА И ЛИЧНОСТ: ПУТЕВИ И
СТРАНПУТИЦЕ (ДЕ)ХУМАНИЗАЦИЈЕ**

**ЗБОРНИК РАДОВА СА НАУЧНОГ СКУПА
(Бањалука, 02-03. новембар 2012. године)**

Редакциони одбор:

др Драго Бранковић, др Срђан Душанић, др Драженко Јоргић,
др Миодраг Живановић, др Миле Илић, др Ненад Сузић,
др Светозар Богојевић, др Дарко Гавриловић, др Сања Радетић Ловрић

Рецензенти:

др Драго Бранковић, др Миодраг Живановић, др Миле Илић,
др Ненад Сузић, др Срђан Душанић, др Драженко Јоргић,
др Мирослав Дринић, др Светозар Богојевић, др Зоран Арсовић,
др Сања Радетић Ловрић, др Сандра Хаџић - Крнетић,
др Горан Латиновић, др Бране Микановић, др Татјана Михајловић,
др Драгиша Васић

Главни уредник:

Проф. др Драго Бранковић

Одговорни уредник:

Др Срђан Душанић

Бањалука, 2012.

Радмила Николић
Миленко Кундачина

ДОСТУПНОСТ ОБРАЗОВАЊА У ДРУШТВУ КОЈЕ УЧИ – ИЗМЕЂУ ПОТРЕБНОГ И МОГУЋЕГ

Апстракт: Феномен и појам „друштво које учи“, императив је модерног доба, доба интензивних научно-технолошких, економских, социјално-политичких промена и последица развоја истих. Као темељни појам концепције доживотног образовања, друштво које учи постаје идеал и изазов даљег развоја друштва у најширем значењу. С обзиром да се друштво које учи различито одређује и разуме, у зависности од тога који се аспекти наглашавају (друштвено-хуманистички, економски или они који се односе на индивидуални развој појединца) његова суштина изражава се кроз потребу свих појединаца да континуирано, доживотно уче како би унапредили компетенције у личном, друштвеном, грађанском и професионалном домену. Демократизација и целоживотна доступност образовања на свим нивоима кроз разноврсне облике треба да буде темељни принцип друштва које учи. Али, с обзиром да је друштво знања, глобално друштво засновано на знању које је једино вредност ако ствара нову вредност – профит, основни принципи на којима треба да почива релативизује се и уместо доступности свима, бројне баријере произашле из економско-политичких обележја друштва, чине образовање привилегијом оних друштвених слојева којима и служи као средство економске моћи. Да ли је друштво које учи реалност или само хипотетички оквир, колико је доступно свима на свим нивоима и облицима јесу нека питања на које покушавамо да пронађемо одговор у овом раду.

Кључне речи: доступност образовања, друштво знања, образовање за све, формално образовање, неформално образовање.

